

rada pplk. Mgr. Miloslav Čihák
Policejní akademie České republiky v Praze
katedra policejních činností
inspektor prap. David Slabý
Krajské ředitelství policie České republiky kraje Vysočina

Jsou čeští policisté připraveni na zákrok proti aktivnímu střelci?

O útocích aktivních střelců slyšíme zpravidla ze zahraničí, nejčastěji pak ze Spojených států amerických. Riziko takových útoků ovšem reálně existuje i na území České republiky, proto jej nelze jakkoliv podceňovat. Již v roce 2008 Čírtková ve své publikaci poukázala na skutečnost, že případy útoků aktivních střelců, ke kterým dříve docházelo především v Asii a Spojených státech amerických, se objevují i na území Evropy.¹ Cílem tohoto článku je zjištění, zda jsou policisté dostatečně připraveni a vycvičeni na zákrok proti aktivnímu střelci. V případě zjištění nedostatků dospět k jejich možnému řešení. Průzkum je prováděn formou dotazníkového šetření.

I v České republice se již bohužel několik útoků aktivních střelců, při kterých umírali nevinní lidé, odehrálo. Velmi diskutovaným a médií prezentovaným je útok psychicky nemocného Zdeňka Kováře, který dne 24. února 2015 v Restauraci Družba v Uherském Brodě ze svých dvou legálně držných zbraní zastřelil osm nic netušících hostů a následně spáchal na místě sebevraždu. Po zákroku policejní hlídky, která se na místo činu dostavila jako první, se začaly objevovat spekulace, zda byl postup zakročujících policistů správný a adekvátní k míře rizika ohrožení následných obětí střelce. Policie na tuto situaci zareagovala spoustou postupných opatření. Odborníci nejen z řad policie se začali této problematice intenzivně věnovat. Výsledkem jejich práce bylo například vydání metodiky Amok – zákrok proti nebezpečnému pachateli, která vznikla na Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy Policejního prezidia České republiky. Tato metodika obsahuje jak teoretickou část, tak část standardního operačního postupu, kde je popsán postup policejních hlídek od příjezdu na místo až do provedení evakuace po eliminaci pachatele.

Dalším významným dokumentem k problematice amoku a aktivních střelců je Katalogový soubor – typová činnost složek IZS při společném zásahu STČ 14/IZS Amok – útok aktivního střelce. Jak již ze samotného označení dokumentu vyplývá, jsou zde popsány postupy všech složek IZS v případě útoku aktivního střelce. Reakcí policie na útoky aktivních střelců v České republice bylo také zřízení prvosledových hlídek. Tyto hlídky tvoří převážně policisté z obvodních oddělení, případně pohotovostně eskortních oddělení, pohotovostně motorizované jednotky. Jsou však pro tuto problematiku intenzivněji školeni a vycvičováni.

Jedním z dalších opatření v reakci na útok aktivního střelce v České republice bylo zintenzivnění výcviku na takové situace pro všechny policisty zařazené do přímého výkonu služby. V neposlední řadě se postupně začala pořizovat

¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80247-2207-8.

a doplňovat potřebná výzbroj, výstroj a další materiální zabezpečení. Na tomto místě bych vyzdvihl balistickou ochranu, která je bezesporu velmi důležitým prvkem pro ochranu policistů při zákroku proti aktivnímu střelci. Všichni policisté zařazení do přímého výkonu služby by v současné době měli mít k dispozici základní prostředky balistické ochrany, kterými jsou balistická přilba, balistická vesta a balistický štít. Dlouhými zbraněmi v současné době disponují prozatím pouze někteří policisté v rámci obvodních oddělení, dále policisté v prvosledových hlídkách a policisté z útvarů jako jsou speciální pořádkové jednotky, pohotovostní a eskortní oddělení, pohotovostní motorizovaná jednotka a další. Do budoucna by bylo na místě, aby dlouhé zbraně měli k dispozici všichni policisté ze základních organizačních článků v běžné hlídce, kteří v případě útoku aktivního střelce přijedou na místo ve většině případů jako první.

Prozatím posledním útokem aktivního střelce na území České republiky je případ z Fakultní nemocnice Ostrava. Jelikož v době tvorby tohoto článku nebylo vyšetřování činu ještě ukončeno, lze vycházet pouze z informací svědků či informací podaných médii. V úterý dne 10. prosince 2019 v ranních hodinách vstoupil do budovy Fakultní nemocnice v Ostravě dvaadvacetiletý Ctirad V., ozbrojený nelegálně drženou krátkou střelnou zbraní ráže 9 mm. V čekárně na traumatologickém oddělení zahájil nečekanou střelbu na zde se nacházející a nic netušící osoby. Tímto jednáním na místě usmrtil čtyři osoby, dalších několik zranil. Dvě osoby těmto zraněním podlehy následně. Po tomto útoku pachatel z budovy nemocnice uprchl a po několika-hodinovém pátrání po jeho osobě spáchal nedaleko místa činu sebevraždu. Motivem pachatele ke spáchání činu byla pravděpodobně pomsta za neochotu lékařů léčit jeho domnělou vážnou nemoc, o které byl vlivem své pravděpodobné duševní poruchy přesvědčen.

V tomto případě je zapotřebí vyzdvihnout okamžitou reakci policie. První policejní hlídka se na místo činu dostavila pouhé tři minuty od přijetí prvního oznámení o činu na tísňovou linku. Ani to ovšem nepostačovalo k zamezení ztrát na lidských životech. Situace na místě se pravděpodobně odehrála velice rychle a lze předpokládat, že první oznámení na tísňovou linku přišlo až v době, kdy střelec ve svém útoku již nepokračoval. Dokonce při příjezdu první policejní hlídky ve velice krátké době od přijetí oznámení byl pachatel s velkou pravděpodobností již na útěku. Ze záběrů z místa činu, které byly zveřejněny médii, lze rovněž konstatovat, že policejní hlídky volily správný postup při vstupu do budovy, zejména postupem ve formaci, která je při takové činnosti předepsána.

Komparací uvedených dvou útoků aktivních střelců na území České republiky, respektive činností zakročujících policejních hlídek, lze shrnout, že v době od spáchání prvního útoku do spáchání útoku druhého došlo u policie k výraznému pokroku při řešení takovýchto situací. Zmíněný pokrok spočívá především v tom, že v Uherském Brodě byla policejní hlídka při svém zákroku nerozhodná. Jednalo se o dvoučlennou hlídku, která se v okamžiku, kdy na ni pachatel zahájil střelbu, z místa stáhla a bez jakéhokoliv zákroku vyčkala před budovou restaurace na příjezd posil. V případě zákroku v Ostravě postupovala policejní hlídka v souladu s platnou taktikou podle zmíněného Katalogového souboru – typová činnost složek IZS při společném zásahu STČ 14/IZS Amok – útok aktivního střelce, zejména tím a jak již bylo výše uvedeno, že do budovy vstupovala rozhodně a ve formaci, která je předepsána.

Pojem aktivní střelec je v policejní praxi používán již dlouhou dobu. Do současné doby ovšem nebyl do českého právního řádu žádnými právními normami či předpisy zapracován a přesně charakterizován. Můžeme se také setkat s pojmem šílený střelec, který vytvořila a často používají média.

Pojem aktivní střelec, v anglickém překladu *active shooter*, je používán celosvětově. Podle výše zmíněného Katalogového souboru je aktivní střelec definován jako „*Nebezpečný pachatel, který volil použití zbraně proti jiným osobám k dosažení svých cílů. Obvykle jde o jednotlivce, může se ale také jednat o skupinu pachatelů. Nemá zábrany pro jakékoliv chování s cílem zabít nebo zranit co největší počet osob.*“¹ Naopak Čírtková s tvrzením, že psychologie zatím odborný výraz pro šílené střelce nemá, definovala šílené střelce takto: „*Jako šílení střelci jsou v běžném, neodborném jazyce označováni pachatelé masakrů, kteří v jednom časovém úseku a na jednom místě usmrtí několik náhodných osob bez srozumitelných pohnutek.*“²

Další důležitou charakteristickou vlastností takového pachatele je skutečnost, že se obvykle nehodlá vzdát a při svém útoku je srozuměn s vlastní ztrátou života. Pro zakročující policejní hlídky to znamená, že při střetu s aktivním střelcem budou na životech ohroženi i policisté, protože ve většině případů dojde při jeho eliminaci k vzájemné přestřelce. Proto je velice důležité, aby byli policisté pro takové případy takticky výborně připraveni. Jejich taktika potom bude závislá na počtu zakročujících policistů. Ve většině případů budou zakročovat ve dvoučlenné hlídce, jelikož právě tyto jsou nejčastější. Ideální je zákrok ve čtyřčlenné hlídce, a to z důvodu krytí celého prostoru.

Při zákroku se mohou dostat do tří situací. První z nich je taková, že budou postupovat v tzv. vyhledávacím módu. Jedná se o situaci, při které policisté nevědí, v jaké části budovy se pachatel nachází a je zapotřebí ji propátrat celou, místnost po místnosti, než na aktivního střelce narazí, pokud na ně sám nezaútočí. Postupují systematicky, plynule a pečlivě, aby nedošlo k jeho přehlédnutí například v jedné z místností či nepřehledného místa, při systematickém postupu musí neustále komunikovat. Tato činnost musí být precizní, protože nečekaný útok ze zadní pozice na policejní hlídku, která již prostor za sebou považuje za bezpečný a její pozornost je věnována prostoru vpředu, by mohl mít tragické následky.

Druhá situace má označení „kontaktní mód“. Jak už ze samotného názvu vyplývá, policejní hlídka se snaží o co nejrychlejší kontakt s pachatelem. V tomto módu hlídky postupují tehdy, mají-li informace o poloze pachatele v budově, a to i přibližné. Takové informace mohou mít například od osob prchajících z budovy, od operačního důstojníka, kterému byla poloha pachatele těmito osobami telefonicky oznámena, nebo se může jednat i o vizuální kontakt hlídky s pachatelem. V kontaktním módu policisté postupují i v případě, zaslechnou-li v budově střelbu. Pokud se ovšem jedná o budovu členitou, několikapatrovou, je velice obtížné místo, kde střílí pachatel,

¹ Katalogový soubor typové činnosti IZS STČ 14/ZS, č. j.: MV-68191/PO-IZS2013. Amok-útok aktivního střelce [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 2013 [cit. 2019-12-03]. Dostupné z: <https://storage.pozary.cz/5/b/5bf065624a7b7/stc-14-izs-amok.wups4p2ahm.pdf>

² ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-931-3.

rozpoznat. Oba módy mohou policisté v průběhu zákroku měnit, a to na základě měnící se a vyvíjející se situace na místě.

Poslední situaci, ve které budou policisté postupovat odlišně od výše uvedených, je situace barikádová. Ta nastane v případě, když se pachatel v nějaké části budovy zabarikáduje. Takový postup volí v případě, rozhodne-li se k vyjednávání. Zde si bere většinou rukojmí. Do barikádové situace se může dostat i nedobrovolně. Jedná se o případy, je-li zakročující policejní hlídkou oddělen od ohrožených osob, nemá možnost dalšího postupu a nehodlá se vzdát. V takových případech přichází na řadu práce vyjednače. Pokud ještě policista-vyjednač není na místě události, policisté zaujmou takovou pozici, ze které s aktivním střelcem komunikují do jeho příjezdu, a zároveň musí dbát na to, aby je pachatel ze své „barikády“ nemohl ohrozit střelbou ze zbraně. Vyčkávání na vyjednače však končí ve chvíli, kdy se z místa zabarikádování pachatele ozve střelba. Jestliže jsou na místě rukojmí, jsou logicky bezprostředně ohroženi na životech, proto je rychlý zákrok policistů na místě nezbytný.

V případě, že je pachatel zabarikádovaný bez rukojmích, může se jednat buďto o jeho sebevraždu, ale také o střelbu s cílem nalákat policisty do své blízkosti a následně použít zbraň proti nim. Vždy je tedy nezbytné postupovat náležitě obezřetně a s útokem aktivního střelce počítat za každé situace. Pokud barikádová situace trvá i po příjezdu vyjednače na místo události, přebírá komunikaci s pachatelem právě tento policista, speciálně vyškolený na obdobné situace.

Při většině útoků aktivních střelců dochází k mnohonásobným obětem jejich střelby. Aktivní střelec je proto označován za masového vraha. Podle Drbohlava by měl být za masovou vraždu považován čin již od dvou obětí. K tomu ovšem dodává, že podle forenzních psychologů se jedná o tři a více obětí, z pohledu kriminalistů FBI je takto označován čin, kdy pachatel na jednom místě usmrtí více než čtyři osoby.¹

Samotný zákrok proti aktivnímu střelci provádí výhradně Policie České republiky, jejíž příslušníci jsou na takové situace speciálně školeni. Prací spadajících do jejich kompetencí se na místě takovéto mimořádné události účastní na vyžádání Policie České republiky i další základní a ostatní složky Integrovaného záchranného systému. Při jejich činnosti v nebezpečné zóně jim policie musí zabezpečit ochranu před aktivním střelcem. Pokud takovou ochranu zabezpečit nelze, ostatní složky Integrovaného záchranného systému se do součinnosti zapojí až po jeho eliminaci. Zdravotnická záchranná služba provádí na místě mimořádné události přednemocniční neodkladnou péči. V době, kdy ještě není aktivní střelec eliminován, provádí tuto činnost výhradně ve vnější zóně. Do nebezpečné zóny k provádění přednemocniční neodkladné péče mohou členové Zdravotnické záchranné služby vstoupit pouze v případě, kdy jsou k tomu vyzváni velitelem zásahu a za předpokladu jejich doprovodu prováděného policisty.

Jednotky požární ochrany poskytují součinnost zejména poskytnutím výškové techniky, osvětlení, zásahem při možném požáru či vstupem do uzavřených prostor, kdy jim v tom případě musí být také ze strany Policie České republiky poskytnuta ochrana před aktivním střelcem. Městská či obecní policie má v rámci součinnosti za úkol především poskytnout pomoc při samotné eliminaci aktivního střelce.

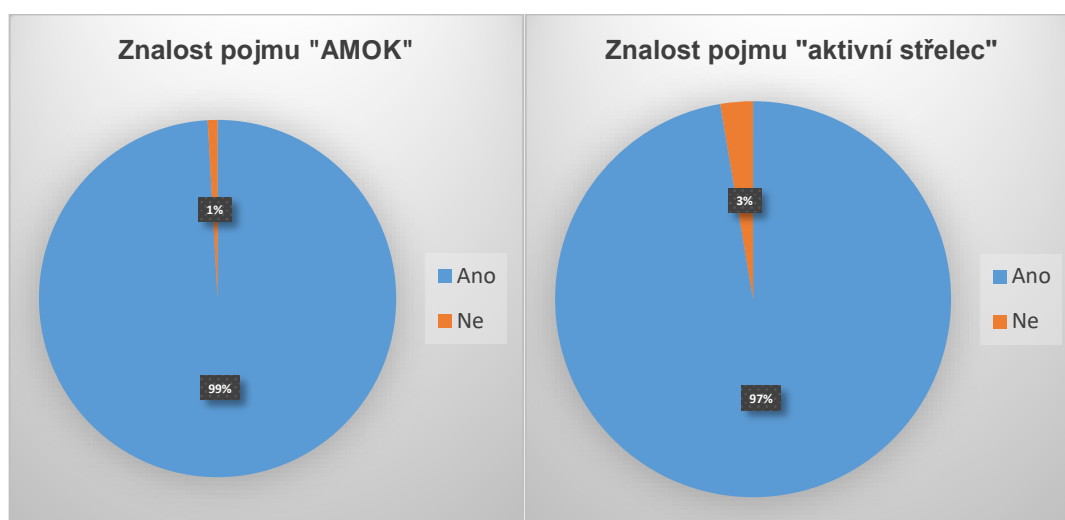
¹ DRBOHLAV, Andrej. *Psychologie masových vrahů: příběhy temné duše a nemocné společnosti*. 1. vyd. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-5599-1.

Zde je nutné podotknout, že taková pomoc probíhá výhradně na základě dobrovolnosti každé hlídky městské či obecní policie. Obecně lze zákrok městské či obecní policie považovat za žádoucí, pokud zákrok proti aktivnímu střelci nesnese odkladu.

Dále poskytují informace o místě zásahu, vytváří bezpečnostní uzávěru, vnější zónu a podobně a organizují dopravní opatření podle pokynů Policie České republiky. K zákrokům strážníků městské či obecní policie je nutno poznamenat, že strážník může provádět výkon služby bez střelné zbraně. Pokud by byl strážník beze zbraně, nelze jej v žádném případě využít v aktivním zákroku proti aktivnímu střelci.

Pro zodpovězení otázky, zda jsou policisté připraveni na reálný zákrok proti aktivnímu střelci, byly použity výsledky dotazníkového šetření. Dotazník byl distribuován v elektronické podobě policistům ze dvou krajských ředitelství Policie České republiky, a to bez rozdílu na místo jejich služebního zařazení. Ke dni 19. listopadu 2019 dosahoval celkový personální stav policistů na obou krajských ředitelstvích počet 3 558 policistů. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 113 z nich, v procentuálním vyjádření tedy jde o 3 %. Vzorek respondentů, tedy policistů ze dvou krajských ředitelství, byl vybrán s ohledem na skutečnost, že jeden z autorů je policistou na obvodním oddělení jednoho z nich a hranice tohoto obvodního oddělení přímo sousedí s hranicemi krajského ředitelství druhého.

Dotazník obsahuje celkem 19 položek, z nichž 14 jsou otázky, ve čtyřech položkách byli dotazovaní požádáni o vysvětlení pojmů z dané problematiky a v jedné položce měli možnost vyjádřit svůj názor na věc. Úvodní otázky se týkaly délky služebního poměru u Policie České republiky, věku policistů a jejich služebního zařazení. Další otázky se již týkaly problematiky amoku a aktivních střelců. Nejprve otázky směřovaly k těmto základním pojmům, kdy 112 policistů odpovědělo, že znají pojem amok, a 110 policistů, že znají pojem aktivní střelec. Pojem amok tedy nezná jeden z dotazovaných policistů a pojem aktivní střelec tři z nich. Policisté, kteří odpověděli kladně na otázky znalosti těchto pojmů, byli následně požádáni o jejich stručné vysvětlení. Všichni policisté odpovídající kladně svými slovy pojmy vysvětlili. Odpovědi byly různé, ale odpovídající realitě.

Zdroj: vlastní

Dále byla z dotazníkového šetření zjištěna skutečnost, že 24 z dotazovaných 113 policistů ještě neprošlo výcvikem na zákrok proti aktivnímu střelci, a dokonce 37 z nich nebylo doposud vycvičeno k používání dlouhých zbraní. Další otázka zněla, zda by policisté doplnili obsah současného výcviku na zákrok proti aktivnímu střelci. Kladně odpovědělo 58 policistů, záporně 23 policistů a 32 policistů zvolilo odpověď „nevím“.

Zdroj: vlastní

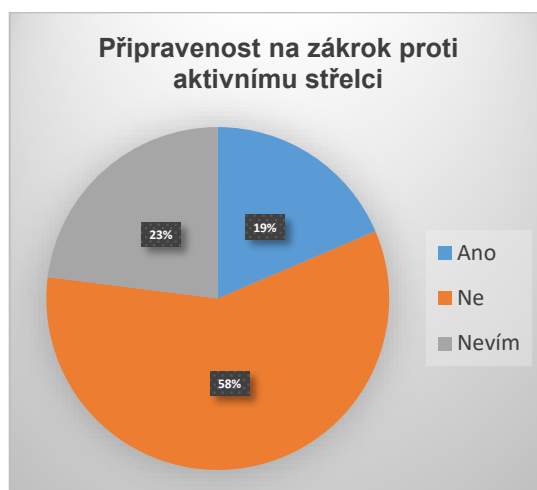
V další otázce byly kladně odpovídajícím respondentům nabídnuty možnosti různých výcviků (kurzů), kterých by měli zájem se zúčastnit. Psychologického kurzu by se chtělo zúčastnit 46 policistů, zdravotnického 58 policistů, o kurz vyjednávacího projevoval zájem 43 policistů, horolezecký kurz by zvolilo 13 policistů a kurz hasičský sedm policistů. Pojmy „vyhledávací mód“ a „kontaktní mód“ byly předmětem další otázky. Devatenáct dotazovaných uvedlo, že tyto pojmy neznají nebo je neumí vysvětlit. Devadesát čtyři policistů svými slovy tyto pojmy vysvětlili a všechny odpovědi obsahovaly přinejmenším pravdivý základ.

Další otázka ve znění „V jakém minimálním počtu policistů lze provést zákrok proti aktivnímu střelci?“ nabízela čtyři možnosti odpovědí. Na první z nich, že zákrok může provést policista sám, odpovědělo mylně 24 policistů. Možnost, že zákrok může provést hlídka minimálně dvoučlenná, správně zvolilo 67 policistů, možnost hlídky minimálně tříčlenné nevolil nikdo a hlídky minimálně čtyřčlenné zvolilo nesprávně 22 policistů.

Zdroj: vlastní

Více než polovina dotazovaných policistů, konkrétně 66 z nich, se domnívá, že nejsou dostatečně připraveni k provedení zákroku proti aktivnímu střelci, 26 policistů si tím není jistých a pouze 21 policistů se cítí být na takový zákrok připravených. S ohledem na skutečnost, že mezi 113 respondenty je celých 111 z nich zařazeno do přímého výkonu služby (obvodní oddělení – 58 policistů, dopravní inspektorát – 26 policistů, pohotovostní a eskortní oddělení – 7 policistů, oddělení hlídkové služby – 8 policistů, skupina kriminální policie a vyšetřování – 11 policistů a oddělení služební kynologie – 1 policista), je tento výsledek hodný k zamyšlení.

Zdroj: vlastní

Je možné tuto situaci nějakým způsobem zlepšit? Praxe je taková, že policisté a zejména ti, kteří jsou zařazeni do přímého výkonu služby, se účastní výcviku na zákrok proti aktivnímu střelci v rámci služební přípravy. Školící instruktoři služební přípravy jsou na tuto problematiku připravováni v rámci instrukčně metodických zaměstnání a své poznatky a zkušenosti poté předávají a tímto způsobem školí policisty na jednotlivých územních odborech Policie České republiky.

Zde ovšem nastává zásadní problém. Taktika zákroku proti aktivnímu střelci se několikrát změnila. Řečeno jinými slovy, co se policisté jeden rok naučí, v dalším roce již zčásti neplatí. Neustále se tedy učí nové taktice a některým z nich to může činit velké potíže, což lze dovodit z dotazníkového šetření. Tím je zřejmě možné vysvětlit fakt, že na zákrok proti aktivnímu střelci se cítí být připraveno pouhých 19 % dotazovaných policistů. Velkou roli zde samozřejmě sehrávají i osobnostní předpoklady každého policisty, ať se již jedná o psychickou odolnost, fyzickou připravenost, sebevědomí, ale také „obyčejnou“ odvahu.

Z dotazníkového šetření vyplývá, že ne všichni policisté jsou dostatečně přesvědčeni o své schopnosti zvládnout střet s aktivním střelcem. Nejzásadnější problém plynoucí z dotazníkového šetření byl shledán v tom, že chybí dlouhodobě stanovená taktika zákroku, která by se dlouhodobě trénovala. Nežádoucí jsou časté změny taktiky zákroku proti aktivnímu střelci. Jedním z konkrétních příkladů může být problematika vstupu policejní hlídky do místnosti k její kontrole. Nejprve byli policisté cvičeni k tomu, aby do místnosti vstupovali dynamicky, tedy urychleným vstupem bez její přechozí vizuální kontroly z chodby. Tato taktika se při výcvicích ukázala být pro policisty nebezpečná, proto bylo přistoupeno k taktice nové. Ta spočívá v tom, že před vstupem do místnosti jeden ze zakročujících policistů tuto nejdříve tzv. vykrojí, a až poté do ní policejní hlídka vstupuje. Vykrojením místnosti se rozumí její vizuální kontrola z chodby, kterou provádí policista svým obloukovým přesunem od jedné záručně dveří ke druhé, za stálého míření zbraní do místnosti.

Další oblastí, ve které již došlo ke změně postupu, je otázka provádění či neprovádění zákonných výzev před použitím zbraně. Nejprve byl uplatňován a doporučován postup k neprovádění výzev. Odkazováno bylo na ustanovení § 56 odst. 3 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Konkrétně na větu druhou, kde se hovoří o tom, že od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví policisty nebo jiné osoby a zákrok nesnese odkladu. Neprovádět výzvu před použitím zbraně bylo odůvodňováno tím, že při zákroku proti aktivnímu střelci je život nebo zdraví policisty nebo jiné osoby ohrožen vždy a zákrok tedy nesnese odkladu. Při provedení výzvy, kdy by došlo k prodloužení byť jen zlomku vteřiny, by mohl pachatel tohoto využít a zaútočit. Aktuálně je uplatňován postup k provádění výzev při zákroku proti aktivnímu střelci, nemusí být ale automatický, pokud je život nebo zdraví policisty nebo jiné osoby ohrožen. Přestože se v jedné z definic aktivního střelce hovoří o tom, že se nehodlá vzdát, realita může být opačná. V tomto případě, tedy když se aktivní střelec hodlá vzdát nebo již není ať už z jakéhokoliv důvodu ozbrojen, by policisté v případě neuzítí výzev před použitím zbraně postupovali v rozporu se zákonem.

Je důležité zmínit, že žádný z dotazovaných policistů proti aktivnímu střelci nikdy nezakročoval. Vyjádření k jejich připravenosti je pouze jejich subjektivní pocit. Skutečnost může být příznivější, ale také bohužel i méně příznivá. Připravenost policistů na zákroky proti aktivním střelcům prověří až další skutečné zákroky proti aktivním střelcům, které nejspíše bohužel nastanou. V neposlední řadě je korektní upozornit, že dotazníkové šetření bylo prováděno ještě před útokem aktivního střelce v Ostravě, což by ale nemělo výrazným způsobem ovlivnit nasbíraná data v dotazníkovém šetření. Závěrem je nutné konstatovat, že cíle stanovené v tomto článku byly splněny.

Literatura

- ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8.
- ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-931-3.
- DRBOHLAV, Andrej. *Psychologie masových vrahů: příběhy temné duše a nemocné společnosti*. 1. vydání. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-5599-1.
- NÁCHODSKÝ, Zdeněk. *Taktika policejní akce*. 1. vydání. Praha: ARMEX, 1993.
- NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vydání. Praha: ABOOK s.r.o., 2017. ISBN 978-80-906974-0-9.
- VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-142-0.
- ENENKELOVÁ, Soňa. Barikádové situace a možnost jejich řešení vyjednáváním. *Bezpečnostní teorie a praxe*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2000, č. 2, s. 111-117. ISBN 80-7251-045-2.
- JUŘÍČEK, Ludvík et al. Možnosti zkvalitnění výzbroje a ochranných balistických prostředků příslušníků útvarů a jednotek KŘP vybraných krajů České republiky a Slovenské republiky. *Právo a bezpečnost*. 2018, č. 3, s. 37-38. ISSN 336-532.
- SZOTKOWSKI, Patrik. Aktivní útočník ve veřejném prostředí. *Bezpečnost s profesionály*. 2016, č. 16, s. 8. ISSN 2336-4793.
- Ministerstvo vnitra České republiky. *Koncepce ochrany měkkých cílů pro roky 2017-2020*. Praha: PostSignum Qualified C..., 2017. s. 6.
- Policejní prezidium PČR. *Aktivní útočník (zákrok proti nebezpečnému pachateli)*. 2. vydání, Praha: Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, 2016, s. 5-8.
- Zákon č. 2/1993 Sb., *Listina základních práv a svobod* v posledním znění.
- Zákon č. 209/1992 Sb., *Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod* v posledním znění.
- Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění.
- Zákon č. 374/2011 Sb., *o zdravotnické záchranné službě* v posledním znění.
- Závazný pokyn policejního prezidenta č. 156/2008 Sb., *o zabezpečení, přidělování a nošení služebních zbraní, střeliva a munice v Policii České republiky* v posledním znění.
- Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009 Sb., *o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky* v posledním znění.
- Katalogový soubor typové činnosti IZS STČ 14/IZS, č. j.: MV- 68191/PO-IZS2013. *Amok-útok aktivního střelce*. [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 2013 [cit. 2019-07-16]. Dostupné z: <https://storage.pozary.cz/article/5/b/5bf065624a7b7/stc-14-izs-amok.wups4p2ahm.pdf>
- LIDOVKY. Moderní odstřelovací pušky, samopaly i kulomet. URNA zbrojí proti teroristům. *Lidovky.cz* [online]. ©2019 [cit. 2019-10-18]. Dostupné z: https://www.lidovky.cz/domov/utvar-rychleho-nasazeni-prezbrojuje-prohlednete-si-zbrane-ktere-nakupuje.A170103_141817_In_domov_rsa

POKORNÝ, Jan. *Intervence aktivního (šíleného) střelce*. [online]. 2013 [cit. 2019-07-15]. s. 8. Dostupné z: <https://docplayer.cz/66695077-Intervence-aktivniho-sileneho-strelce.html>

RESUMÉ

Článek se zabývá problematikou aktivního střelce a amoku. Této problematice je v současné době věnována pozornost jako jedné z priorit služební přípravy příslušníků Policie České republiky. Článek je věnován základním pojmům vztahujícím se k danému tématu a právním normám, které je policista při zákroku proti aktivnímu střelci oprávněn využít, a dostupnému vybavení policistů se zaměřením na balistickou ochranu. Pro výzkumné šetření je využívána dotazníková metoda. Cílem výzkumu je zjistit celkové povědomí policistů ze dvou krajských ředitelství Policie České republiky o daném tématu a pokusit se zjistit případné nedostatky a navrhnout jejich možná řešení.

Klíčová slova: aktivní střelec, amok, balistická ochrana, barikádová situace, eliminace, Integrovaný záchranný systém, Policie České republiky, policejní hlídka, taktika.

SUMMARY

ČIHÁK, Miroslav: *ARE THE CZECH POLICE OFFICERS READY FOR INTERVENTION AGAINST AN ACTIVE SHOOTER?*

The article deals with the issue of active shooters and amok which is currently paid attention to as one of the priorities of the Czech Police officers' training. The article is devoted to the basic concepts related to the topic, the legal standards that the police officer is entitled to use in the crackdown on the active shooter, the available equipment of police officers focusing on ballistics protection. The article deals with a survey using a questionnaire. The aim of the research is to find out the overall awareness of the police officers of two Czech regional headquarters, to identify possible shortcomings and to suggest possible solutions.

Keywords: active shooter, amok, ballistic protection, barricade situation, elimination, Integrated rescue system, Police of the Czech Republic, police patrol, tactics..